

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/179/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617207239
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6617207239.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a členov senátu Mgr. Kataríny Katkovej a Mgr. Janky Benkovičovej, v spore žalobcu UK Profit, spol. s r.o., so sídlom Hornočermánska 797/59, 949 01 Nitra, IČO: 35 937 815, právne zastúpeného JUDr. Ivanou Zmekovou, advokátkou, so sídlom Zámocká 18, 811 01 Bratislava, proti žalovaným 1/ S.. F. T., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom R. P. XXX/XX, XXX XX Q., a 2/ P.. J. T., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom R. P. XXX/XX, XXX XX Q., o obnovu konania vedeného na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 21C/180/2016, na základe odvolania žalovaných 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 8C/20/2017-47 zo dňa 01. 03. 2018, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Lučenec **p o t v r d z u j e .**

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. 1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd“, event. „súd prvej inštancie“ resp. „prvoinštančný súd“) uznesením zo dňa 01. 03. 2018 podanie žalovaných 1/ a 2/ zo dňa 03. 05. 2017, doručené súdu dňa 09. 05. 2017 a označené ako Žaloba na obnovu konania, doplnené podaním zo dňa 16. 10. 2017 doručeným súdu dňa 17. 10. 2017 označeným Žaloba na obnovu konania - DOPLNENIE odmietol (I. výrok). Zároveň rozhodol, že žalobcovi priznáva voči žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením (II. výrok).

1. 2. V úvode odôvodnenia uznesenia súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaní 1/ a 2/ doručili súdu prvej inštancie dňa 09. 05. 2017 podanie zo dňa 05. 03. 2017 označené ako „Žaloba na obnovu konania“ v ktorom tvrdili, že rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. 21C/180/2016-128 súd rozhodol o ich povinnosti zaplatiť žalobcovi 11.982,12 Eur, úrok vo výške 13,10 % ročne zo sumy 12.021,26 Eur od 15. 11. 2011 do 26. 09. 2013 v sume 2.945,54 Eur, úrok z omeškania vo výške 274,64 Eur do 26. 09. 2013, úrok z omeškania vo výške 713,58 Eur do 26. 09. 2013, úrok z omeškania vo výške 533,45 Eur do 17. 08. 2014 a úrok z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 11.982,12 Eur od 09. 09. 2014 do zaplataenia v pravidelných mesačných splátkach vo výške 500 Eur a so splatnosťou k 20. dňu každého kalendárneho mesiaca na účet žalobcu, až do úplného zaplataenia, počnúc od právoplatnosti tohto rozsudku, pod ťarchou straty výhody splátok v prípade nezaplataenia čo i len jednej splátky v termíne jej splatnosti. Žalovaní 1/ a 2/ vo svojom podaní tvrdili, že podávajú žalobu na obnovu pôvodného konania v zmysle ustanovenia § 397 písm. b) zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“). V žalobe uviedli, že ju podávajú v lehote podľa ustanovenia § 403 ods. 1 CSP, pričom ju odôvodnili nasledovnými skutočnosťami, a to zistením neprijateľných podmienok v spotrebiteľskom úvere, ktoré sú v rozpore so zákonom č. 40/1964 Z.z. Občiansky zákonník (ďalej aj „Občiansky zákonník“) a v rozpore s ustanoveniami Civilného sporového poriadku. Rozpor videli v tom, že pohľadávka voči nim bola zo strany spoločnosti T. T., a.s. (postupca) postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávky č. XXXX/XXXX/A. zo dňa 27. 09. 2013 spoločnosti DPS financial consulting s.r.o., so sídlom Trnava, Mikovíniho 10, IČO: 46 713 930 (postupník), postupca však dlžníkom neoznámil postúpenie pohľadávky.

Zároveň poznamenali, že podmienka včlenená v zmluve postupníka č. XXXXXXXXXXXX v časti I. Základné podmienky bod 5) predstavuje v zmysle ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy. Ďalej žalovaní ako dôvod povolenia obnovy konania uviedli nedodržanie podmienok úveru v bode splácania, na základe čoho T. T., a.s., vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru dňom 02. 09. 2013. Z prehľadu uhradených pravidelných mesačných splátok je zrejmé, že žalovaní uhradili mesačnú splátku poslednýkrát dňa 20. 09. 2011. Boli toho názoru, že z dôvodu, že sa omeškali s platbou viac ako troch mesačných splátok od dátumu 20. 09. 2011 mohol žalobca požadovať splatnosť úveru už počnúc dňom 21. 12. 2011 a tým uplatniť svoje právo po prvýkrát v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Konštatovali, že na základe uvedených skutočností začala plynúť trojročná premlčacia doba od 21. 12. 2011 v súlade s ustanovením § 101 Občianskeho zákonníka, ktorá uplynula 21. 12. 2014 a dlh sa stal premlčaným dňom 22. 12. 2014, pričom žalobca podal návrh na vydanie platobného rozkazu na súde dňa 27. 06. 2016, čo sú 4 roky a 189 dní od začiatku plynutia premlčacej doby. Žalovaní 1/ a 2/ taktiež tvrdili, že všetky kroky žalobcu boli robené s úmyslom zavádzať súd, vzhľadom na nedoručiteľnosť písomností, nakoľko žalobca nemal v poriadku svoju evidenciu v bode adresy trvalého bydliska žalovaných a tu sa obaja žalovaní opierali o vyjadrenie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky v posudku ohľadom fikcie doručenia v zmysle ktorého je neprijateľné, aby dodávateľ na vzťahy so spotrebiteľom uplatňoval zmluvne stanovenú fikciu doručenia, ktorá má navyše rýdzoo procesný charakter, pričom je takáto zmluvná podmienka neprijateľná podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka), pretože spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ako i z dôvodu, že sa v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa odchyľuje od jeho ustanovenia § 45. Na základe uvedeného žalovaní žiadali, aby súd prijal ich žalobu na obnovu konania a zmenil rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. 21C/180/2016-128 zo dňa 17.02.2017 tak, že „žalobu v plnom rozsahu zamietá z dôvodu premlčania v súlade so zákonom 40/1964 Z. z. Občiansky zákonník, § 100, § 103 bez možnosti opravných prostriedkov.“, a zároveň sa vzdali sa nároku na náhradu trov konania.

1. 3. Prvoinštančný súd v odôvodnení uznesenia ďalej konštatoval, že podanie žalovaných zo dňa 03. 05. 2017 nemalo zákonné náležitosti žaloby na obnovu konania, a preto ich uznesením č.k. 8C/20/2017-11 dňa 09. 10. 2017 vyzval na doplnenie podania tak, že uvedú dôvody obnovy konania; preukážu skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že žaloba je podaná včas; označia dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť žaloby preukázať; uvedú čoho sa domáhajú (petit žaloby na obnovu konania). Zároveň žalovaní 1/ a 2/ poučil o tom, že ak v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia nedoplnia svoje podanie, pre uvedený nedostatok nebude možné v konaní pokračovať, a ich podanie odmietne v zmysle ustanovenia § 129 ods. 2 CSP. Následne žalovaní 1/ a 2/ doručili dňa 17. 10. 2017 súdu podanie označené ako „Žaloba na obnovu konania - DOPLNENIE“ zo dňa 16. 10. 2017, v ktorom tvrdili, že žalovaný 2/ rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. 21C/180/2016-128 prevzal dňa 28. 03. 2017, žalovaná 1/ dňa 27. 03. 2017 a dňa 11. 04. 2017 podali odvolanie voči tomuto rozsudku elektronickou formou v zákonom stanovenej lehote 15 dní. Dňa 12. 04. 2017 išli podať odvolanie aj osobne, avšak „v tento deň bolo zo strany Okresného súdu Lučenec oznámené elektronickou formou (emailom), že rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 06.04.2017, uvedené konanie je právoplatne ukončené.“ Na základe týchto skutočností, priložených listinných dôkazov a „na základe zistenia, že sú tu skutočnosti týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré žalovaní v pôvodnom konaní bez svojej viny nemohli použiť nakoľko o nich nemali vedomosť žalovaní podali riadny opravný prostriedok formou žaloby na obnovu konania.“ Žalovaní 1/ a 2/ v doplnenom podaní ďalej tvrdili, že žalobu na obnovu konania podali z dôvodu existencie neprijateľných podmienok v zmluve o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22. 05. 2009.

1. 4. V ďalšej časti odôvodnenia rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na to, že z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 21C/180/2016 je zrejmé, že žalovaní 1/ a 2/ v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX so T. T., a.s. mali trvalé bydlisko na adrese I. S. XXX/XX, XXX XX K., a na túto adresu im bolo doručované aj oznámenie o postúpení pohľadávky zo T. T., a.s. na spoločnosť DPS financial consulting, s.r.o. Žalovaní 1/ a 2/ si teda zrejme nespĺnili svoju oznamovaciu povinnosť voči veriteľovi vyplývajúcu zo všeobecných obchodných podmienok, oznámiť zmenu adresy trvalého pobytu. Napriek tomu žalobca UK Profit, spol. s r.o. už obom žalovaným 1/ a 2/ doručoval oznámenie o postúpení pohľadávky z postupcu DPS financial consulting, s.r.o. na postupníka - žalobcu a tiež v žalobe zo dňa 09. 06. 2016 už oznámil túto adresu trvalého bydliska žalovaných 1/ a 2/. Okresný súd mal z lustrácie v Registri obyvateľov preukázanú adresu trvalého pobytu žalovaných 1/ a 2/, a to R. P. XXX/XX, XXX XX Q., na ktorú im doručoval žalobu, poučenie podľa ustanovenia § 292 CSP a uznesenie podľa ustanovenia § 167 ods. 2 CSP v súlade s ustanovením § 106 ods. 1 písm. a) CSP, avšak zásielky si žalovaní v odbernej lehote nevyzdvihli. Súdu prvej inštancie boli vrátené dňa

19. 08. 2016, ktorý deň sa v súlade s ustanovením § 111 ods. 3 CSP považoval za deň doručenia obom žalovaným. Napriek uvedenému okresný súd žalovaným 1/ a 2/ ešte doručil obsah zásielok na adresu ich zamestnávateľov (žalovanému 2/ dňa 07. 09. 2016 - č.l. 75 spisu a žalovanej 1/ dňa 06. 09. 2016). Na prvé vytyčené pojednávanie dňa 26. 10. 2016 o 09,00 hod prevzala žalovaná 1/ predvolanie dňa 19. 10. 2016 (na adrese trvalého bydliska) a žalovaný 2/ dňa 12. 10. 2016 (č.l. 98 spisu), obaja dňa 25. 10. 2016 doručili súdu žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodu, že od upovedomenia o termíne pojednávania síce vyvinuli maximálnu snahu na kompletizáciu listín potrebných k pojednávaniu, avšak uvedené sa im nepodarilo. Okresný súd pojednávanie dňa 26. 10. 2016 odročil na neurčito s tým, že: „po uplynutí 30 dní bude urobený dotaz na žalovaných, či skompletizovali listiny a bol im zaslaný nový splátkový kalendár.“ Súd prvej inštancie obom žalovaným doručil dňa 22. 12. 2016 výzvu v zmysle svojho uznesenia, na ktorú však žalovaní 1/ a 2/ nereagovali. Následne prvoinštančný súd vytyčil ďalšie pojednávanie na 17. 02. 2017, žalovaná 1/ predvolanie prevzala dňa 21. 02. 2017 (na adrese trvalého bydliska), ale aj dňa 14. 02. 2017 v P., žalovaný 2/ dňa 13. 02. 2017 (doručenú prostredníctvom zamestnávateľa), pričom sa obaja žalovaní pojednávania nezúčastnili a svoju neúčast' neospravedlnili. Na pojednávaní bol vyhlásený rozsudok č.k. 21C/180/2016-128, ktorý bol doručený žalovanej 1/ dňa 27. 02. 2017, žalovanému 2/ dňa 21. 03. 2017 a rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 06. 04. 2017. Dňa 11. 04. 2017 doručili žalovaní 1/ a 2/ emailové podanie označené ako „odpor proti rozsudku“.

1. 5. Ďalej prvoinštančný súd uviedol, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, čo znamená, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Okresný súd konštatoval, že žalovaní 1/ a 2/ doručili súdu dňa 09. 05. 2017 podanie - žalobu na obnovu konania podľa ustanovenia § 397 písm. b) CSP podľa ktorého proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Ide o procesnú situáciu, keď strana riadne splnila svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, a teda riadne označila dôkaz, ktorý navrhla vykonať, avšak z objektívnych dôvodov takýto dôkaz nebolo v pôvodnom konaní možné vykonať. Súd prvej inštancie mal za to, že žalovaní 1/ a 2/ vo svojich podaniach nepreukázali, že naplnili zmienené zákonné ustanovenia, nepreukázali žiadne dôkazy, ktoré nemohli vykonať v pôvodnom konaní a ktoré ani neexistovali, čo nepochybne vyplýva z ich prístupu ku konaniu sp.zn. 21C/180/2016, v ktorom sa k žalobe nevyjadrili, neuplatnili žiadne prostriedky procesnej obrany a na svoju obranu neuviedli žiadne tvrdenia ani skutočnosti, napriek poučeniu súdu prvej inštancie v súlade s ustanovením § 292 CSP.

1. 6. O náhrade trov konania rozhodol prvoinštančný súd v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, tak že žalobcovi priznal voči žalovaným 1/ a 2/, ktorí podali zjavne nedôvodnú žalobu na obnovu konania, náhradu trov konania.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podali žalovaní 1/ a 2/ odvolanie, v ktorom uviedli, že boli uznesením Okresného súdu Lučenec č. k. 8C/20/2017-11 zo dňa 09. 10. 2017 vyzvaní, aby doplnili žalobu na obnovu konania o uvedenie dôvodov obnovy konania; preukázanie skutočností, ktoré svedčia o tom, že žaloba je podaná včas; dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť žaloby preukázať a uvedenie petitu žaloby na obnovu konania. Žaloba na obnovu konania bola z ich strany doplnená dňom 16. 10. 2017. Vzhľadom na skutočnosť, že nemali informácie zo strany Okresného súdu Lučenec, žalovaná 1/ dňa 28. 02. 2018 požiadala informačné centrum okresného súdu o nahliadnutie do spisu, kde zistila, že okresný súd uznesením sp. zn. 8C/20/2017-43 zo dňa 03. 01. 2018 vyzval „žalovaných“, aby sa vyjadrili k vyjadreniu „žalobcu“. Predmetné uznesenie si však prevzali dňa 28. 02. 2018 osobne na vlastnú žiadosť a to priamo v informačnom centre súdu prvej inštancie. Následne žalovaní po „prevzatí“ predmetného uznesenia zistili, že uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 24. 01. 2018 a vykonateľným sa stalo dňa 06. 02. 2018. Zdôraznili, že súd prvej inštancie opätovne využil fikciu doručenia, čím im znemožnil, aby uskutočnili im patriace procesné práva, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. K odmietnutiu podania - žaloby na obnovu konania uviedli, že sú tu skutočnosti, o ktorých v čase vedenia pôvodného konania 21C/180/2016 nemali vedomosť, ktoré popísali vo svojej žalobe na obnovu konania. O týchto skutočnostiach sa však dozvedeli až v mesiaci apríl 2017 prostredníctvom Centra právnej pomoci. Ide o neprijateľné podmienky nachádzajúce sa v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ďalej sa jedná o dobu premlčania, na ktorú bol okresný súd podľa ich názoru povinný prihliadnúť aj keď je súčasťou mimoriadneho opravného prostriedku, akým je žaloba na obnovu konania. Mali za to, že súd prvej inštancie mal prihliadnúť na premlčanie ex offa aj bez toho, aby premlčanie namietali už v pôvodnom konaní (sp. zn. 21C/180/2016) s prihliadnutím na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa. Na podporu svojich tvrdení poukázali na rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov. Na

základe uvedeného žiadali, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobca (prostredníctvom právnej zástupkyne) vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných 1/ a 2/ uviedol, že považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne aj právne správne. Poznamenal, že žalovanými uvádzané skutočnosti nie sú dôkazmi v zmysle ustanovenia § 397 písm. b) CSP, a preto podľa jeho názoru nie sú splnené podmienky na podanie žaloby na obnovu konania. K tvrdeniam uvádzaným žalovanými v odvolaní, ktoré sú totožné s argumentmi, ktoré uviedli v žalobe na obnovu konania, sa už vyjadril v podaní označenom ako „vyjadrenie žalobcu k žalobe na obnovu konania“ zo dňa 05. 12. 2017, ktorého sa plne pridriava a odkazuje naň.

4. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

5. 1. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

5. 2. Podľa ods. 2 vyššie citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie prvoinstančného súdu je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, ale i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiada so všetkými relevantnými otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP s použitím § 234 ods. 2 CSP.

7. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia (v súlade s citovaným § 387 ods. 2 CSP) preto poukazuje len na najzásadnejšie aspekty prejednávanej veci.

8. Predpokladom toho, aby súd pripustil obnovu konania vo veci, v ktorej už raz právoplatne rozhodol, je splnenie všetkých zákonných procesných podmienok upravených v príslušných ustanoveniach § 397 až 408 CSP. Ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného súdneho rozhodnutia a vzhľadom na prelomenie zásady res iudicata, ktorá zabezpečuje právnu istotu strán sporu, je jeho prípustnosť vo viacerých smeroch obmedzená. Ustanovenie § 397 písm. a) až f) CSP

pripúšťa obnovu konania proti právoplatnému rozsudku súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou z procesných väd vymenovaných v písmenách a) až c), respektíve z niektorého expressis verbis určeného zákonného dôvodu podľa písm. d) až f) CSP a výnimočne i voči právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí obdobne aj pre platobný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť (§ 398 CSP).

9. Odvolací súd považuje za potrebné zhodne s názorom súdu prvej inštancie uviesť, že žalovaní 1/ a 2/ nepreukázali právne relevantný dôvod prípustnosti obnovy konania v zmysle ustanovenia § 397 písm. a) až f) Civilného sporového poriadku, teda neuviedli žiadny relevantný dôvod, ktorý by bol spôsobilý vyvolať obnovu už právoplatne skončeného konania. Žalovaní 1/ a 2/ v rámci svojho podania označeného ako „žaloba na obnovu konania“, ktoré bolo na základe výzvy súdu (uznesenie č. k. 8C/20/2017-11 zo dňa 09. 10. 2017) doplnené dňa 16. 10. 2017, zdôvodnili žalobu na obnovu konania ustanovením § 397 písm. b) CSP v zmysle ktorého je proti právoplatnému rozsudku prípustná žaloba na obnovu konania, ak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Ide teda o také dôkazy, ktoré navrhla alebo predložila strana v pôvodnom konaní, nebolo ich však možné vykonať z dôvodu existencie objektívnych prekážok. V predmetnom prípade však žalovaní 1/ a 2/ nepreukázali, že by vo svojich podaniach uviedli také skutočnosti a dôkazy, ktoré by objektívne bez svojej viny nemohli použiť v pôvodnom konaní. Uvedené je zrejmé z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 21C/180/2016 z ktorého

vyplýva, že žalovaní boli v rámci pôvodného konania pasívni, teda sa nevyjadrili nielen k žalobe, ale neuplatnili ani žiadne prostriedky procesnej obrany a taktiež na svoju obranu neuviedli žiadne tvrdenia ani skutočnosti, a to i napriek poučeniu zo strany súdu v zmysle ustanovenia § 292 CSP. Odvolací súd v súvislosti s vyššie uvedeným záverom poznamenáva, že je nevyhnutné rešpektovať zásadu zachovaniu právnej istoty a pripustiť výnimku zo zásady nezmeniteľnosti už raz právoplatne rozhodnutej veci len výnimočne, za predpokladu naplnenia konkretizovaných špecifických podmienok, ktoré však v danej veci naplnené nie sú.

10. Odvolací súd na základe uvedeného odvolaním napadnuté uznesenie prvoinštancného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

11. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V predmetnom prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalobca, preto mu podľa vyššie uvedených ustanovení vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % účelne vynaložených trov konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).